

[Vagn Bro.]

mærket, hvis den højtærede minister — dennegang bliver det finansministeren, han skal tale med — også kunne indføre sådanne små lyspunkter fra udlandet. Når ministeren taler om de billige spiserestauranter derude, som vi også ønsker her i landet, vil jeg imidlertid spørge, om ministeren kan oplyse os om, hvorvidt den samme tunge byrde hviler på de andre restauratører i udlandet. Det ville være meget oplysende for hele denne forhandling og også for forhandlingen om afgifterne, og hvad dermed følger. Ja, mere skal jeg ikke bemærke.

Weikop: Når den højtærede minister henviser til udlandet og mener, at man må prøve at gennemføre den foreslåede bestemmelse for at fremkalde disse billige spiserestauranter, må jeg sige, at jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg mener, at hele dette spørgsmål er i udvikling. Hvis den højtærede minister kan huske mange år tilbage i tiden, vil han vide, at det en gang blev moderne at have automatkafeer. Syd på var der automatkafeer i stor udstrækning, og det varede ikke så forfærdelig længe, før der også var det her i landet. De havde deres tid, og så holdt de op. Jeg tror, at udviklingen på dette område vil gå ganske af sig selv, og at behovet vil blive dækket, uden at beværterloven bliver lavet om på dette punkt.

Den højtærede minister tror ikke, at det vil genere restauranterne — det skal jeg lade ligge. Jeg tror, man kan vente med at diskutere det, til restauratørforeningerne kommer til den højtærede minister; de vil sikkert kunne fortælle noget om, hvor meget det generer. Til den tid kan det være den højtærede minister får en anden opfattelse.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen sagde, at jeg havde spurgt, om den højtærede minister kunne stå imod, når et kooperativt foretagende kom og ville have en spiserestaurant. Nej, jeg spurgte, om den højtærede minister kunne stå imod,

hvis der i forvejen var spiserestauranter nok det pågældende sted, om den højtærede minister ville tage hensyn til, om der var et behov eller ej, og det er et helt andet spørgsmål.

Jeg er lidt skuffet over, at den højtærede minister ikke har kunnet se det ubillige i, at nogle marketenderier må drive stor handel, medens andre ikke må. Det må vi vende tilbage til i udvalget.

Med hensyn til spørgsmålet, om stat og kommuner må drive restaurant, har jeg forstået på den højtærede minister, at der ikke er noget nyt i lovforslaget. Det vil med andre ord kort og godt sige, at stat og kommuner ikke må drive restauranter.

Jeg skal om overbevillingsnævnet kun sige, at jeg er enig med den højtærede minister i, at overbevillingsnævnet har udført et virkelig påskønnelsesværdigt arbejde. Men tiderne har ændret sig, og loven er ændret, og jeg vil tro, at det kan ophæve sin virksomhed. Hvis det sker, skal jeg være med til at vise det meget stor påskønnelse.

Til slut vil jeg gerne sige, at denne forhandling har været meget interessant, for den har nemlig vist, at når den højtærede minister fra trekantregeringen fremsætter et lovforslag, så er det slet ikke givet, at ministeren kan få dette forslag gennemført. Her kommer jo retsforbundet og har én opfattelse, det radikale parti har en anden opfattelse, og vi har vor opfattelse, så vi kan trygt gå ind i udvalgsarbejdet. (Afbrydelse). Ja, det har vi, men det skal jeg vende tilbage til ved en anden lejlighed. Vi går altså trygt ind i dette udvalgsarbejde i forvisning om, at der virkelig vil blive ført forhandlinger, og at ministeren og regeringen ikke står fast på det forslag, som er fremsat.

Aage Fogh: Det glæder mig, at det ærede medlem hr. Weikop nu har fået den opfattelse, at regeringspartierne er villige til at forhandle. Det har regeringspartierne altid været, men vore tidligere erfaringer